Proletari din toate țările, unați-vă!

Steagul roșu

Organ al Comitetului orășenesc P.M.R. Petroșani și al Sfatului popular orășenesc

Anul XIII
XVIII Nr. 3793

Sîmbătă
23 decembrie
1961

4 pag. 20 bani

Intr-o atmosferă de mare entuziasm, Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști și-a încheiat lucrările

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la încheierea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști

Tovarăși,

Consfătuirea pe țară a fruntașilor agriculturii socialiste își încheie lucrările sale cu rezultate deosebit de rodnice. Ea a reunit aproape 3000 de participanți, din care 1.800 de delegați ai colectiviștilor — președinți de gospodării colective mai vechi și mai noi, brigadieri, îngrijitori de animale și mulgători, fruntași ai agriculturii din toate regiunile țării. La Consfătuire au participat ingineri și tehnicieni agronomi, zootehniști, mecanizatori, conducători de Gostat-uri, oameni de știință, cadre din institutele de cercetări agricole, din industria constructoare de mașini și chimică, activiști de partid și de stat.

Această componență a imprimat Consfătuirii caracterul de adevărată tribună a experienței înaintate, prilejuind o analizare multilaterală a problemelor fundamentale ale dezvoltării agriculturii socialiste în țara noastră.

In adunările generale ale colectiviștilor, care au precedat Consfătuirea, o dată cu alegerea delegaților pentru adunările pe raioane, s-au trecut în revistă realizările obținute, neajunsurile care mai există și s-au discutat măsurile pentru îmbunătățirea continuă a activității gospodăriilor colective, s-au scos la iveală posibilitățile de dezvoltare și rezervele mari de care dispune fiecare dintre ele.

In adunările raionale care au urmat, colectiviștii au făcut un larg schimb de experiență, au confruntat rezultatele obținute de gospodăriile colective din fiecare raion și au ales din rîndurile lor, ca reprezentanți la Consfătuirea pe țară, oameni vrednici, activi, cu o bogată și valoroasă experiență.

In cuvîntul lor, fruntașii agriculturii noastre socialiste au împărtășit rezultatele muncii, planurile și angajamentele lor de viitor, făcînd numeroase propuneri prețioase precum și observații critice menite să ducă la îmbunătățirea activității organelor de stat, centrale și locale, pe tărîmul agriculturii.

Reprezentanții gospodăriilor milionare și multimilionare au povestit aici cu îndreptățită mîndrie despre succesele admirabile pe care le-au obținut în sporirea producției agricole, despre creșterea continuă a nivelului de trai al colectiviștilor. In același timp, a apărut cu claritate că avem încă numeroase gospodării colective în fața cărora mai stă sarcina de a se consolida economic și organizatoric, pentru a deveni unități socialiste puternice și înfloritoare.

Fără îndoială că dezbaterile Consfătuirii noastre vor constitui un puternic îndemn pentru colectiviștii din gospodăriile fruntașe de a obține noi succese, și mai mari, iar pentru colectiviștii din gospodăriile mai slabe — de a ajunge pe cele fruntașe, de a se ridica la nivelul acestora și chiar de a le întrece.

Intervențiile celor 79 de vorbitori, din cei 162 înscriși la cuvînt, cuprind învățăminte bogate, care vor fi de un mare folos în lupta pentru obținerea de producții agricole îmbelșugate, pentru dezvoltarea agriculturii și creșterea bunăstării colectiviștilor.

O caracteristică a tuturor cuvîntărilor constă în faptul că ele s-au axat pe principalele probleme ce decurg din Directivele Congresului al III-lea al partidului; încheierea colectivizării, consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, sporirea producției de cereale, dezvoltarea sectorului zootehnic, creșterea producției pomiviticole și legumicole, extinderea mecanizării.

Consfătuirea noastră a avut un caracter de lucru, ceea ce s-a reflectat în însuși modul ei de desfășurare. Pentru a se analiza cît mai aprofundat problemele dezvoltării principalelor ramuri ale agriculturii noastre s-au alcătuit șase comisii; pentru producția de cereale și plante tehnice; pentru creșterea animalelor; producția pomiviticolă; producția legumicolă; mecanizarea agriculturii și pentru problemele economice și organizatorice ale gospodăriilor colective. La lucrările comisiilor au participat 682 de tovarăși — oameni de știință, ingineri, tehnicieni, directori de G.A.S., președinți de gospodării colective, activiști de partid; au luat cuvîntul 181 de vorbitori care au examinat cu competență și simț de răspundere, sub toate aspectele, problemele supuse dezbaterii. Concluziile discuțiilor au fost sintetizate în referatele prezentate aici, care cuprind recomandări și propuneri deosebit de valoroase pentru dezvoltarea agriculturii. Sînt de părere că forurile competente vor trebui neapărat să țină seama de ele.

Cuvîntările participanților sînt publicate pe larg de presa noastră, fiind urmărite cu multă atenție și comentate în întreaga țară. Se poate spune că la Consfătuirea noastră participă întreaga țărănime, toți cei a căror activitate este legată de dezvoltarea agriculturii.

Tovarăși,

Mulți dintre dumneavoastră ați participat și la Consfătuirea de la Constanța. De atunci au trecut mai puțin de 4 ani, dar în acest răstimp în viața satelor s-au petrecut mari schimbări. In stadiul în care se afla atunci transformarea socialistă a agriculturii erau predominante întovărășirile, al căror număr era de 12.000, reprezentînd circa 30 la sută din totalul suprafeței arabile cooperativizabile, în timp ce numărul gospodăriilor colective era de numai 2700, cuprinzînd doar 18 la sută din această suprafață. Totodată, în afara sectorului socialist al agriculturii se mai aflau peste 4.800.000 hectare, aparținînd țăranilor cu gospodărie individuală, ceea ce reprezenta 49 la sută din suprafața arabilă a țării.

In prezent, gospodăriile colective dețin rolul preponderent în agricultură ele cuprind 67 la sută din suprafața arabilă cooperativizabilă, fără localitățile de munte, ceea ce înseamnă peste 5.000.000 hectare, și grupează peste 2 milioane de familii de țărani colectiviști — în timp ce numărul întovărășirilor s-a micșorat la circa 7.100, avînd 22 la sută din această suprafață. Gospodăriile colective și întovărășirile, laolaltă cu gospodăriile agricole ale statului, dețin peste 90 la sută din totalul suprafeței arabile (aplauze vii puternice). In afară sectorului socialist mai sînt numai 700.000 de hectare, fără a socoti localitățile de munte.

De la 1 iulie 1960 pînă la 1 decembrie 1961 au intrat în gospodăriile colective 865.000 de familii de țărani, cu o suprafață agricolă de 2.062.000 hectare. In ultimele 3 luni, suprafața deținută de gospodăriile colective s-a mărit cu 467.000 hectare teren agricol. Trebuie subliniat că, din numărul total de familii care au intrat în gospodăriile colective în ultimul an și jumătate, peste 770.000, adică aproape 90 la sută, provin dintre întovărășiți; în această perioadă un număr de 3.350 întovărășiri au trecut la gospodăria colectivă.

Procesul de transformare socialistă a agriculturii se desfășoară mai intens în regiunile cu cea mai mare pondere în producția agricolă a țării.

Regiunea București, cea mai importantă regiune din punct de vedere al suprafeței arabile, care deține 1.582.000 hectare, a devenit, după regiunea Dobrogea, cea de-a doua regiune complet colectivizată.

Succese frumoase au fost obținute și în alte două regiuni importante din punct de vedere agricol; în regiunea Banat — colectivizată în proporție de 88,7 la sută, și în regiunea Galați — colectivizată în proporție de 82,5 la sută. In Oltenia, una dintre principalele noastre regiuni cerealiere, sectorul socialist reprezintă 79,8 la sută din suprafața arabilă, gospodăriile colective cuprind 485.000 hectare, adică 56 la sută din suprafața colectivizabilă; în regiunea Iași, sectorul socialist reprezintă 91 la sută, iar gospodăriile colective — 51,5 la sută din suprafața arabilă. In regiunea Cluj, suprafața colectivizată la 1 decembrie reprezenta 75,4 la sută.

Toate acestea confirmă pe deplin justețea aprecierii făcute de Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a. c. că țărănimea noastră trece în masă spre gospodăria colectivă, urmează cu încredere linia trasată de partid; se poate prevedea că procesul de colectivizare va fi încheiat înainte de 1965. (Aplauze puternice).

Un rol hotărîtor în obținerea acestor rezultate l-a avut activitatea politico-organizatorică desfășurată cu perseverență și competență sporită pentru dezvoltarea și consolidarea sectorului socialist de organele și organizațiile de partid, munca entuziastă a activului comitetelor regionale și raionale ale partidului.

In cuvîntările lor, primii secretari ai comitetelor regionale de partid, președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare au prezentat un tablou cuprinzător al rezultatelor obținute și al metodelor folosite — între care o importanță deosebită a avut atragerea unui număr însemnat de colectiviști din cei mai buni la munca de lămurire a țărănimii; ei au dat un ajutor efectiv la înființarea noilor gospodării colective.

De o mare eficacitate s-a dovedit organizarea de vizite ale întovărășiților și țăranilor individuali în gospodăriile colective fruntașe, cu o producție multilaterală și venituri mari, care asigură bunăstarea materială și culturală a colectiviștilor; aceasta a exercitat o puternică influență asupra țărănimii, ajutînd-o să înțeleagă însemnătatea și avantajele trecerii la gospodăria colectivă.

Stațiunile de mașini și tractoare, înzestrate cu un număr însemnat de mijloace necesare mecanizării lucrărilor agricole, își îndeplinesc rolul lor organizator în colectivizarea și în creșterea producției agricole. Un sprijin prețios în aplicarea cuceririlor științei și tehnicii înaintate îl dau gospodăriilor colective cadrele noastre valoroase de agronomi, zootehnicieni, medici veterinari, mecanizatori și alți specialiști.

Consfătuirea a confirmat pe deplin importanța deosebită pe care o are în momentul de față concentrarea sistematică și perseverentă a tuturor forțelor pentru continua consolidare organizatorică și economică a gospodăriilor colective. Aceasta este o sarcină care trebuie să stea permanent în centrul atenției noastre în vederea desăvîrșirii construcției socialiste la sate și creșterii neîncetate a producției globale și marfă în fiecare gospodărie.

Una din căile principale pentru realizarea acestei sarcini este unirea gospodăriilor colective mici în gospodării mai mari, care asigură condiții optime pentru folosirea rațională a pămîntului, a utilajelor, pentru utilizarea mai eficientă a forțelor de muncă și aplicarea agrotehnicii înaintate.

(Continuare în pag. 2-a)

Ședința de vineri dimineața

Vineri dimineața au continuat lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști.

Participanții la Consfătuire au întîmpinat cu puternice aplauze și urale sosirea în sală a tovarășilor Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea.

Lucrările ședinței au fost conduse de tovarășul Gheorghe Apostol.

Primit cu aplauze îndelungate, a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Cuvîntarea, urmărită cu o deosebită atenție, a fost subliniată în repetate rînduri cu vii și puternice aplauze. La sfîrșitul cuvîntării, asistența, în picioare, a ovaționat îndelung.

In pauza care a urmat, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și ceilalți conducători de partid și de stat s-au întreținut călduros cu participanții la Consfătuire și s-au fotografiat împreună cu delegații din toate regiunile țării.

In continuarea ședinței, în numele comisiei de redactare, tov. Virgil Cazacu a dat citire proiectului de Chemare a Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști către membrii gospodăriilor agricole colective, ai întovărășirilor agricole, lucrătorii din stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat, tehnicienii, inginerii și oamenii de știință din agricultură.

Consfătuirea a aprobat în unanimitate Chemarea.

Declarînd închise lucrările Consfătuirii, tovarășul Gheorghe Apostol a spus printre altele: Consfătuirea noastră, care s-a desfășurat în cinci zile de muncă rodnică, a demonstrat din nou încrederea cu care țărănimea urmează și înfăptuiește politica partidului nostru. Dezbaterile care au avut loc aici, cuvîntarea deosebit de importantă a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej sînt pline de învățăminte prețioase pentru țărănime, clasa muncitoare și intelectualitatea noastră. Cu toții, uniți în jurul partidului, vom îndeplini sarcinile de mare însemnătate stabilite la această Consfătuire.

Intorși în satele și comunele dv., să vorbiți despre discuțiile care au avut loc la Consfătuire, despre politica partidului de dezvoltare a agriculturii, să faceți ca fiecare colectivist, fiecare colectivistă să devină cu adevărat un propagandist pentru terminarea colectivizării agriculturii mai devreme decît au prevăzut Directivele celui de-al III-lea Congres al partidului.

Vă urăm, dragi tovarăși, tuturor, sănătate deplină și spor la muncă!

Lucrările Consfătuirii au luat sfîrșit într-o atmosferă de mare entuziasm. Asistența în picioare a ovaționat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru alianța trainică între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, pentru înflorirea patriei noastre, Republica Populară Romînă.

(Agerpres)

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la încheierea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști

(Urmare din pag. 1-a)

Experiența arată că în regiunile de șes, unde predomină cultura cerealelor, rezultatele cele mai bune le obțin gospodăriile agricole cu o suprafață între 1.500—2.000 hectare; în zonele de deal, cerealiere și pomiviticole, cu condiții mai puțin favorabile de mecanizare — gospodăriile cu circa 1.500 hectare, iar în localități predominant pomiviticole, unde este necesar un număr însemnat de brațe de muncă — gospodăriile cu o suprafață între 500—1.000 hectare. In această privință au fost aduse numeroase exemple edificatoare și în cursul Consfătuirii noastre.

In procesul de unificare este necesar să se țină seama de particularitățile zonei și de condițiile concrete economice și naturale ale gospodăriilor, de posibilitățile lor de dezvoltare, de interesele și de dorința colectiviștilor.

Fiecare gospodărie colectivă trebuie să se dezvolte multilateral, complex, să-și creeze și să dezvolte, pe lîngă producția de cereale care constituie baza întregii producții agricole și alte ramuri de producție — în primul rînd creșterea animalelor. Aceasta face cu putință valorificarea la un nivel superior a resurselor materiale de care dispun gospodăriile colective, folosirea mai deplină și în tot cursul anului a brațelor de muncă, obținerea unor venituri mari și constante an de an.

Dezvoltarea continuă a proprietății obștești reprezintă izvorul puterii economice a gospodăriilor colective, al creșterii veniturilor gospodăriei și ale colectiviștilor.

In anul 1960, gospodăriile colective au reținut pentru sporirea proprietății obștești în medie 14 la sută din veniturile bănești. Acolo unde nu se acordă grija cuvenită sporirii continue a avuției obștești, se bate pasul pe loc, gospodăriile rămîn în urmă, nu crește valoarea zilei-muncă.

Mulți vorbitori s-au referit în Consfătuirea noastră la experiența pozitivă a unui mare număr de gospodării în repartizarea suprafețelor agricole și a animalelor pe brigăzi permanente, subliniind că aceasta a contribuit în mod hotărîtor la efectuarea lucrărilor agricole într-un timp mai scurt și în condiții de bună calitate, la sporirea însemnată a productivității animalelor, la însușirea experienței brigăzilor fruntașe, la un control mai eficace asupra lucrărilor efectuate de către S.M.T.-uri. Organizarea muncii în brigăzi permanente și echipe face posibilă o mai justă retribuție a muncii după cantitatea și calitatea aportului fiecărui colectivist în funcție de producția obținută.

Un factor de mare însemnătate pentru creșterea veniturilor gospodăriilor agricole colective este sporirea producției-marfă și valorificarea ei către stat.

Gospodăriile colective livrează statului cea mai mare parte din surplusul de produse agricole de care dispun, după asigurarea nevoilor proprii ale gospodăriei și a nevoilor de consum ale colectiviștilor. Față de cantitățile de produse agricole vîndute statului de către întreaga țărănime, partea gospodăriilor colective a crescut în comparație cu anul trecut de la 50 la 62 la sută la grîu, de la 46 la 70 la sută la porumb, de la 58 la 70 la sută la floarea soarelui, de la 62 la 78 la sută la sfecla de zahăr, iar la lapte — de la 30 la 50 la sută.

Prin sistemul contractărilor cu statul se creează posibilitatea planificării și organizării producției pe termen îndelungat, se asigură desfacerea certă și avantajoasă a produselor și creșterea continuă a veniturilor bănești ale gospodăriei.

Tovarăși,

Congresul al III-lea al partidului nostru a stabilit ca principală sarcină în domeniul producției agricole, în perioada planului de șase ani, creșterea considerabilă a producției de cereale, îndeosebi de grîu și porumb.

Grîul se cultivă anual pe aproape o treime din suprafața arabilă a țării, obținîndu-se an de an recolte sporite. Avînd la dispoziție mașini agricole moderne, semințe selecționate și aplicînd măsuri agrotehnice corespunzătoare, în anul 1961 gospodăriile de stat au realizat 1.820 kg. de grîu în medie la ha., gospodăriile colective — 1.400 kg., întovărășirile — 1.125 kg. în timp ce gospodăriile individuale au realizat numai 850 kg.

Luînd cuvîntul în Consfătuire, tov. Ion Vineș, directorul gospodăriei de stat „Scinteia", regiunea Crișana, ne-a înfățișat pe larg experiența dobîndită la cultura grîului, metodele folosite și rezultatele pe care le-ați auzit: 3.713 kg. grîu la hectar în medie de pe întreaga suprafață de 508 hectare. E un rezultat frumos, pentru care lucrătorii acestei gospodării merită toată lauda.

Anul acesta, 227 de gospodării agricole de stat au produs pe o suprafață de 138.000 ha. peste 2.000 kg. de grîu în medie la ha., iar dintre acestea 60 de G.A.S.-uri au obținut de pe 25.800 ha. în medie peste 2.500 kg. De asemenea, 180 de gospodării colective au recoltat peste 2.200 kg. grîu în medie la ha., iar alte 593 au obținut peste 1.800 kg. grîu la hectar. Aceste rezultate demonstrează că în toate gospodăriile agricole socialiste există posibilități mari de sporire a producției, care nici pe departe nu sînt încă folosite pe deplin.

Sînt convins că dacă conducerile unităților agricole, sfaturile populare, organele Ministerului Agriculturii, organele și organizațiile de partid vor munci cu mai multă perseverență pentru a răspîndi metodele înaintate ale gospodăriilor agricole fruntașe și vor generaliza experiențele acestor gospodării, unitățile agricole vor realiza an de an recolte îmbelșugate.

Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a. c. a trasat Ministerului Agriculturii și institutelor de cercetări sarcina de a îmbunătăți activitatea în domeniul producției de semințe, astfel **încît întreaga suprafață cultivată cu grîu în toamna anului 1962 să fie însămînțată cu semințe selecționate din soiurile cu productivitate ridicată.** Datoria oamenilor de știință este de a studia temeinic noile soiuri, pentru a cunoaște bine rezistența lor la ger, secetă, cădere, la atacul bolilor și dăunătorilor.

In introducerea și generalizarea în producție a semințelor selecționate este necesar ca organele agricole să tragă învățăminte din neajunsurile de anul trecut cînd, fără să se facă un studiu temeinic, anumite soiuri de grîu au fost introduse în raioane cu condiții mai puțin potrivite pentru cultivarea lor, ceea ce a dus la o producție scăzută. Asemenea practici nu pot decît să slăbească încrederea țărănimii în soiurile recomandate. Răspîndirea soiurilor noi în gospodăriile de stat și colective trebuie să se facă cu discernămînt, în mod diferențiat, pentru a se obține recolte mari și stabile.

In toamna aceasta s-a însămînțat cu grîu peste 3.200.000 hectare dintre care 1.800.000 cu soiuri cu productivitate sporită, în condiții agrotehnice mai bune și în termene mult mai scurte decît pînă acum, ceea ce a făcut ca semănăturile să răsară normal și să intre în iarnă întărite și bine înfrățite.

Tovarăși,

Anul acesta s-au cultivat cu porumb pentru producția de boabe 3.430.000 ha. și s-a obținut o producție medie de 1700 kg. la hectar. Față de producțiile realizate în trecut, este un vădit progres. Dar, ținînd seama de dotarea tehnică, de pămîntul bun pe care-l avem, de hărnicia țărănimii noastre, producția realizată este mică, foarte mică.

Gospodăriile agricole de stat au obținut, de pe întreaga suprafață cultivata cu porumb de 312.000 ha., o producție medie de aproape 2500 kg. porumb boabe la ha. Gospodăriile colective au obținut 2000 kg. în medie de pe o suprafață de 1.255.000 ha. Ceea ce trage în jos media pe țară sînt producțiile scăzute ale întovărășirilor și gospodăriilor individuale. Intovărășirile agricole au obținut 1340 kg. de pe 950.000 ha., iar țăranii individuali — numai 1150 kg. la o suprafață de 639.000 ha.

Este neîndoielnic că, **dacă pe toată suprafața cultivată cu porumb s-ar aplica întregul complex de măsuri agrotehnice — așa cum procedează un șir de gospodării fruntașe — producția medie la ha. în condițiile unui an normal ar putea crește la cel puțin 3.000 de kg. în gospodăriile colective și la 3.500 în gospodăriile de stat.**

Aceasta o dovedește experiența a numeroase unități socialiste din agricultură. Un număr de 150 de gospodării de stat, situate în toate zonele pedoclimatice unde se cultivă porumb, au obținut peste 3.000 kg.; dintre ele 81 de gospodării au realizat peste 3.500 kg. De asemenea 450 de gospodării colective au obținut, de asemenea, peste 3.000 kg. la hectar.

Experiența unor gospodării colective, ca de pildă G.A.C. din comunele Horvatul Crasnei, Fundătura, Bolduț, Mihai Viteazu din regiunea Cluj — a dovedit că, chiar în condițiile secetei care a bîntuit anul acesta prin partea locului, se pot recolta 1.800—3.100 kg. porumb boabe la hectar. Aceasta arată ce importanță are pentru obținerea de recolte mari aplicarea măsurilor agrotehnice corespunzătoare la timp și în condiții cît mai bune.

Anul acesta au fost cultivate cu hibrizi dubli de porumb peste 1 milion de hectare; în 1962 se vor însămînța circa 2 milioane de hectare, iar în anii următori sămînța hibridă se va putea extinde pe întreaga suprafață cultivată cu porumb. Raionarea hibrizilor trebuie să se facă în așa fel încît să nu se mai repete greșelile din anii trecuți, cînd în unele locuri din partea de sud a țării, unde verile secetoase sînt mai dese, au fost repartizate varietăți care nu rezistă la secetă, în timp ce în alte localități din zonele nordice au fost dați în cultură hibrizi cu vegetație prea lungă, care n-au ajuns la coacere deplină.

In lucrările Consfătuirii, a ocupat un loc important problema densității plantelor la hectar.

Experiențele efectuate de institutele de cercetări arată că asigurîndu-se o densitate optimă a plantelor, producția de porumb se poate mări cu 25-30 la sută în medie pe țară.

Pornind de la realizările remarcabile ale gospodăriilor agricole fruntașe, de la bogata experiență acumulată de lucrătorii din gospodăriile de stat și S.M.T., de colectiviști, a fost făcută recomandarea ca **în fiecare gospodărie să se aleagă loturile cele mai bune pe care să se aplice măsurile indicate de știința și practica înaintată pentru a se obține o recoltă de porumb boabe de peste 5.000 kg. la hectar pe terenuri neirigate.** Dacă în 1962 gospodăriile colective ar realiza o producție de 5.000 kg. porumb boabe în medie la hectar de pe 500.000 hectare, s-ar obține, față de anul 1961, un spor de 1,5 milioane tone de porumb.

Ținînd seama de experiența bogată a țărănimii noastre și pentru acoperirea necesităților de consum ale populației este necesar ca, pe lîngă sporirea producției de fasole din cultură pură, să dăm o mai mare extindere cultivării fasolei intercalată între porumb. Prin această metodă se pot obține de pe fiecare hectar, pe lîngă recolta de porumb, în jurul a 300 kg. de fasole boabe.

O atenție deosebită s-a dat în dezbaterile Consfătuirii **cultivării plantelor bogate în proteine,** pentru furajarea rațională a animalelor și pentru creșterea productivității lor, precum și culturilor de floarea-soarelui, sfecla de zahăr, cartofi, legume și altele.

In 1962, suprafețele cultivate cu mazăre pot fi mărite pînă la 300.000 de ha., prin restringerea altor culturi mai puțin valoroase, dar care ocupă în unele gospodării colective suprafețe însemnate.

Producția de floarea-soarelui a crescut continuu — de la 255.000 tone pe an în perioada 1956—1958, la 511.000 tone în perioada 1959—1960. Creșterea s-a produs însă mai mult pe seama extinderii suprafețelor cultivate, și în mai mică măsură pe seama sporirii producției la hectar. Este necesar să înmulțim soiurile cu un conținut ridicat de ulei, să cultivăm această plantă în terenuri arate adînc și bine îngrășate, să facem lucrările de semănat și îngrijire a culturii în condiții bune, sporind pe această bază producția medie la hectar la cel puțin 1.500 kg.

Producția de **sfeclă de zahăr** a crescut de la 1,7 milioane tone în 1958, la 2,8 milioane tone în 1961. Recoltele mari obținute de numeroase gospodării colective ne arată însă că și la această cultură putem ridica în mod simțitor producția, realizînd pînă în 1965 recolte de 25.000 kg. în medie la ha. Sarcina este de a introduce în cultură soiuri cu un conținut mai ridicat de zahăr, de a mări producția la hectar și de a orienta cultivarea acestei plante spre zonele cele mai favorabile.

La cartofi, producția medie la hectar se menține de ani de zile la un nivel nesatisfăcător. A întîrziat luarea măsurilor de înmulțire și introducere în cultură a soiurilor valoroase. Pentru obținerea unor producții mari de cartofi este necesar să se aleagă terenurile cele mai potrivite, să se introducă pe scară largă soiuri productive și rezistente la boli.

O problemă care trebuie să preocupe în permanență Ministerul Agriculturii și sfaturile populare este **dezvoltarea zonelor legumicole în jurul orașelor și centrelor muncitorești** pentru a asigura aprovizionarea cît mai abundentă a populației și a evita transportul costisitor de la distanțe mari. S-a arătat în Consfătuire ce venituri mari se realizează prin cultura legumelor. Exemplele citate aici sînt concludente.

Considerăm judicioase analiza și recomandările făcute de comisiile formate de Consfătuire în problemele viticulturii și pomiculturii, precum și în problema recuperării terenurilor neproductive și combaterii eroziunii solului. Aceste recomandări, conforme cu orientarea dată de Congresul partidului, trebuie examinate cu atenția cuvenită de forurile competente.

Tovarăși,

Congresul al III-lea al partidului nostru a trasat sarcina ca pînă în 1965 numărul bovinelor să crească la 5,8 milioane, al porcinelor la 7,5 milioane, al ovinelor la 13 milioane — din care în gospodăriile colective 2.350.000 bovine, 3,7 milioane porcine, 7 milioane ovine.

Sarcina sporirii șeptelului se realizează cu succes. Pînă la **1 noiembrie 1961 numărul bovinelor din gospodăriile colective a crescut la 1.278.800, din care 265.580 de vaci și 350.000 de viețele.** Pe lîngă mijloacele proprii investite pentru sporirea șeptelului gospodăriile colective au primit în 1961 din partea statului credite în valoare de 650 milioane de lei pe termen lung și fără dobîndă pentru procurarea de animale și de materiale necesare construcției de adăposturi.

Cu toate acestea nu sînt folosite încă marile posibilități de care dispunem pentru sporirea rapidă a efectivelor de animale. Condițiile favorabile pentru creșterea animalelor sînt insuficient valorificate în regiunile Brașov, Mureș-Autonomă Maghiară și în alte regiuni cu întinderi mari de pășuni și cu o veche tradiție în zootehnie.

Trebuie relevată atitudinea justă a acelor gospodării care își sporesc numărul de vaci din prăsilă proprie. Un exemplu bun în această privință îl dă gospodăria din Hărman regiunea Brașov; dintr-un efectiv de 526 vaci, cît are în prezent gospodăria 326 sînt din prăsilă proprie.

Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a. c. a criticat tendința de a neglija unele rase autohtone sub pretextul că sînt slab productive. Experiențele făcute de stațiunile Institutului de cercetări zootehnice cît și rezultatele multor gospodării de stat și gospodării colective au arătat că, prin încrucișarea vacilor sure de stepă cu tauri selecționați din rasele Brună de Maramureș, Roșie de Dobrogea și Bălțată românească, se obțin metiși care, bine hrăniți, dau 2.500—3.200 litri lapte.

In Consfătuire, mulți vorbitori au dat exemple convingătoare despre rezultatele pozitive obținute în gospodăriile lor în ce privește **creșterea producției de lapte.** Producții bune s-au obținut în regiunile Suceava, Dobrogea, Crișana, Brașov și Banat. La gospodăria colectivă din Comloșul Mare, regiunea Banat, s-au obținut pînă la 1 decembrie a. c. 3.000 litri lapte în medie de la fiecare din cele 194 de vaci furajate; la gospodăria colectivă din Livedea, regiunea București — 2.800 litri în medie de la 103 vaci furajate. 616 gospodării colective au realizat, numai în primele zece luni ale anului, o producție medie de peste 1.800 litri lapte de la fiecare vacă furajată. Cu toate acestea, producția de lapte în unele gospodării este încă nesatisfăcătoare. Și anul acesta un număr important de gospodării, în special în regiunile Argeș, Cluj, Iași și Oltenia, obțin sub 1.000 litri lapte în medie de la fiecare vacă furajată; aceasta se datorește în primul rînd faptului că vitele nu sînt bine îngrijite și alimentate cu furaje în cantități suficiente și de bună calitate.

Deosebit de rentabilă pentru gospodăriile colective este **creșterea și îngrășarea porcilor,** care constituie sursa principală de sporire a producției de carne, aducînd mari venituri bănești. In anul 1960 gospodăriile colective au livrat statului 100.000 de porci, iar în 1961 — 250.000; în anul 1962, ele vor livra pe bază de contract 900.000 de porci.

In ce privește creșterea ovinelor, numărul lor se menține în jurul a 11 milioane ca-

(Continuare în pag. 3-a)

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la încheierea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști

(Urmare din pag. 2-a)

pete. Rezultatele remarcabile obținute în creșterea numărului de oi cu lînă fină și semifină face posibilă realizarea sarcinii trasate de conducerea partidului de a elimina, începînd din 1962, importul de lînă. La 1 octombrie a. c., din totalul de 4.877.000 ovine în sectorul agricol socialist, cele cu lînă fină și semifină reprezentau 3.550.000 capete, adică peste 70 la sută. A sporit, de asemenea, și productivitatea lor. Merită să fie menționate rezultatele unor gospodării colective din Maramureș, Dobrogea și Crișana, care au obținut de la un număr mare de oi o producție de 5—7 kg. lînă fină și semifină în medie de la fiecare oaie, fapt care arată posibilitățile mari de creștere a producției de lînă.

Ca să se realizeze în 1965 numărul de oi necesar producției de 27.000 tone lînă fină și semifină, se vor lua măsuri pentru păstrarea mieluților din aceste rase și creșterea pînă în 1963 a unui milion de batăr.

O problemă care trebuie să se bucure de o atenție deosebită este creșterea păsărilor. Ați ascultat aici expunerea tov. Nicolae Dogaru, de la gospodăria de stat Giarmata și a tov. Gheorghe Hlotu, de la gospodăria de stat Andrășești, și experiențele altor vorbitori, care au arătat ce poate realiza un bun gospodar, pasionat și conștient de importanța economică a sectorului avicol. Gospodăria de stat Giarmata crește anual 100.000 pui de găină și 20.000 pui de curcă, la 100 hectare revenind 3.150 păsări, în afară de încărcătura cu animale mari. De pe urma sectorului avicol gospodăria a obținut peste plan 2,5 vagoane carne de pasăre și 270.000 ouă. Exemple asemănătoare se găsesc și în gospodăriile colective.

În Consfătuire s-a arătat însă că numeroase gospodării de stat și colective au doar o pasăre la 2—3 hectare. Să punem capăt tovarăși cu hotărîre acestei stări de lucruri intolerabile. **Toate gospodăriile de stat și colective trebuie să-și creeze un sector avicol puternic, să crească cel puțin 500—600 păsări la suta de hectare. În unitățile situate în imediata apropiere a orașelor și centrelor muncitorești trebuie să se dezvolte creșterea industrială a păsărilor pentru ouă și carne, să se organizeze crescătorii cu cel puțin 10-15.000 păsări din cele mai bune rase specializate pentru producția de ouă.**

Tovarăși,

Pentru a se realiza sarcinile creșterii animalelor, a producției de lapte, carne, lînă și altele este necesar ca în toate gospodăriile să se manifeste o grijă permanentă, susținută, pentru sporirea producției de furaje. Ținînd seama de valoarea deosebită a porumbului însilozat, în primul rînd pentru hrănirea vacilor de lapte, se impune ca problema asigurării acestui furaj să fie mereu în centrul atenției organelor de partid și de stat, a conducerii fiecărei gospodării. În această privință, comisia pentru creșterea animalelor a făcut recomandări valoroase și consider că aplicarea lor este în interesul fiecărei gospodării.

În ultimii ani s-a extins cultura dublă a plantelor de nutreț, îndeosebi a porumbului, pe suprafețele de pe care s-au recoltat secara, orzul, rapița etc. Această metodă, care înseamnă de fapt o mărire a suprafețelor cultivate, trebuie aplicată în anii următori de toate gospodăriile colective și de stat, pentru a se obține cantități suplimentare de furaje valoroase.

Pășunile și fînețele naturale, care se întind pe mai bine de 4 milioane hectare, sînt o mare bogăție a țării noastre, ce trebuie să fie mult mai bine folosită. In Consfătuire s-au făcut propuneri folositoare de care e bine să se țină seamă.

În gospodăriile agricole de stat și colective trebuie să se organizeze pe scară mult mai largă producerea furajelor combinate, mai ales pentru porci și păsări, care duc la folosirea mai rațională a nutrețului, la producții sporite și la scăderea prețului de cost al produselor animaliere.

Pentru adăpostirea animalelor, gospodăriile colective au primit din partea statului importante credite pe termen lung, materiale la prețuri reduse și asistență tehnică. Executarea la timp a unor construcții ieftine și trainice este o problemă care trebuie să se afle în atenția permanentă a organelor de partid și de stat. Aici au fost date numeroase exemple de soluții constructive, economice, potrivite a fi adoptate de gospodăriile colective care au de executat construcții zootehnice.

Tovarăși,

Muncitorii, inginerii și tehnicienii din industria constructoare de mașini asigură prin munca lor pricepută într-o măsură tot mai însemnată dotarea agriculturii cu tractoare, mașini și utilaje moderne la nivelul tehnicii mondiale și în numărul cerut de dezvoltarea agriculturii socialiste. În prezent, pe ogoarele patriei **noastre lucrează 52.000 tractoare fizice, peste 23.000 combine de cereale păioase, 48.000 semănători și alte mașini.**

Industria noastră a produs un tip de combină de recoltat cereale păioase bine apreciată de lucrătorii din gospodăriile de stat și colectiviști, noi tipuri de semănători universale cu productivitate sporită, semănători de porumb de mare precizie și cu randament ridicat; în curînd agricultura va primi un nou tractor universal de 65 C.P., cu o înaltă productivitate; vor intra în fabricație o serie de combine de recoltat porumb știuleți, o combină de recoltat porumb siloz.

În fața industriei stă sarcina de a-și însuși și livra agriculturii mașini pentru mecanizarea lucrărilor de recoltare și pregătire a furajelor, aprovizionarea cu apă, tunsul mecanic al oilor, mulsul mecanic al vacilor, transportul din interiorul gospodăriei, pentru mecanizarea principalelor lucrări de pomicultură, legumicultură, viticultură.

Dezvoltarea agriculturii noastre a demonstrat rolul mare pe care l-au îndeplinit și-l îndeplinesc **stațiunile de mașini și tractoare** în creșterea producției. Volumul lucrărilor mecanizate a crescut în 1961 de peste 2 ori față de 1959, iar gradul de mecanizare a principalelor lucrări în gospodării colective a fost de peste 90 la sută la arat și la semănatul cerealelor păioase, de 70 la sută la recoltatul cerealelor păioase, de 76 la sută la semănatul porumbului. Extinderea mecanizării la un număr mare de lucrări și îmbunătățirea continuă a calității acestora a contribuit la obținerea de producții mai mari și constante de către gospodăriile colective.

Un mijloc important pentru îmbunătățirea activității mecanizatorilor îl constituie permanentizarea brigăzilor de tractoare la gospodăriile agricole colective. Faptul că aceiași mecanizatori sînt repartizați să lucreze mai mulți ani la rînd în aceeași gospodărie, duce la întărirea colaborării dintre brigada de tractoare și brigăzile de cîmp ale gospodăriei colective, la mărirea spiritului de răspundere al mecanizatorilor față de soarta recoltei de pe tarlalele pe care lucrează.

Marea majoritate a mecanizatorilor, muncind conștiincios și cu spirit de răspundere, efectuează lucrările la timp și în condiții de bună calitate, contribuie la creșterea considerabilă a recoltelor. Desigur, mai sînt cazuri cînd unii mecanizatori execută lucrări de calitate nesatisfăcătoare. Conducerile stațiunilor de mașini și tractoare trebuie să considere drept o sarcină de cinste de a executa numai lucrări de bună calitate. Organele și organizațiile de partid au datoria să exercite un permanent control asupra calității lucrărilor executate de S.M.T.

Partidul și guvernul au încredințat **gospodăriilor de stat** sarcina de a deveni mari întreprinderi agricole socialiste, care să dea mari cantități de produse agro-alimentare pentru aprovizionarea populației și a industriei și, totodată, să fie un model de agricultură socialistă pentru gospodăriile colective, să le aprovizioneze cu semințe din soiuri de înaltă productivitate, cu material săditor și animale de rasă. Putem spune că ele îndeplinesc cu bune rezultate aceste sarcini de răspundere.

Producția globală a gospodăriilor de stat a crescut în 1961 cu cca. 50 la sută față de 1959, a sporit productivitatea muncii și a scăzut prețul de cost al produselor. In anii 1959—1961 ele au livrat fondului central de două ori mai mult grîu, de trei ori mai mult lapte de vacă, de aproape trei ori mai multă carne și cu 75 la sută mai multă lînă față de anii 1956—1958. Anul acesta contribuția lor la fondul central reprezintă la grîu 36 la sută, la porumb 26 la sută, la carne 20 la sută, la lapte de vacă 36 la sută. Totodată ele au livrat în cursul acestui an gospodăriilor colective peste 150.000 tone sămînță de grîu de calitate superioară, 15.000 tone de sămînță de porumb hibrid de mare productivitate, material săditor, pomiviticol și animale de prăsilă.

Nu putem însă trece cu vederea faptul că în toate regiunile mai există gospodării de stat cu producții scăzute; deseori în cadrul aceleiași gospodării producția diferă chiar de la o brigadă la alta.

Gospodăriile agricole de stat dispun de suficiente mijloace mecanice, de numeroși ingineri și tehnicieni, de tot ce este necesar pentru a pune capăt acestei situații, pentru a asigura dezvoltarea lor multilaterală și obținerea unor producții din ce în ce mai mari.

Consiliile gospodăriilor de stat, muncitorii, inginerii și tehnicienii trebuie să-și concentreze eforturile în direcția folosirii mai raționale a pămîntului și a tehnicii de care dispun, să generalizeze și să introducă pe scară largă în producție cuceririle științei și tehnicii agricole înaintate, să pună în valoare toate rezervele pentru creșterea puternică a producției vegetale și animale, să îmbunătățească continuu organizarea muncii, să respecte și să întărească disciplina de plan și financiară, să se preocupe permanent de creșterea productivității muncii și de reducerea prețului de cost al produselor.

Tovarăși,

In anii puterii populare numărul inginerilor, tehnicienilor agronomi, zootehnicienilor și medicilor veterinari a sporit de aproape 9 ori față de 1938. Am ascultat cu mult interes cuvîntul mai multor specialiști, agronomi, zootehniști, care-și cunosc temeinic profesiunea, au dobîndit o experiență prețioasă și muncesc cu devotament pentru realizarea sarcinilor lor.

Nu poate fi satisfacție mai mare pentru un agronom, zootehnician sau medic veterinar decît aceea de a munci efectiv pe teren, în gospodării de stat și colective, unde își poate valorifica pe deplin cunoștințele acumulate în anii de studiu și poate vedea rezultatele concrete ale muncii sale.

Cadrele agricole de care dispunem trebuie folosite în mod rațional, corespunzător cu pregătirea lor și cu nevoile unităților agricole socialiste. Numeroase cadre din agricultură sînt folosite în diferite munci nelegate de specialitatea pentru care s-au pregătit în timp ce în G.A.S.-uri, gospodării colective și S.M.T.-uri lucrează doar un număr redus de specialiști. In regiunea Bacău, din 395 ingineri agronomi și zootehnicieni, numai 107 lucrează în gospodării de stat, colective sau S.M.T.-uri, iar în regiunea Oltenia, din 1216 specialiști agricoli, numai 409 lucrează direct în producție.

Trebuie schimbată radical această stare de lucruri, îndreptînd majoritatea covîrșitoare a cadrelor de specialiști spre munca nemijlocită în unitățile agricole socialiste, acolo unde se hotărăște soarta recoltei.

Pe lîngă grija de a folosi judicios cadrele agricole existente, sînt necesare eforturi serioase pentru a spori numărul specialiștilor agricoli și a îmbunătăți pregătirea lor. Se află în curs de elaborare un plan de măsuri privind dezvoltarea învățămîntului agricol de toate gradele. Se prevede sporirea numărului studenților din institutele de învățămînt superior și extinderea rețelei școlilor destinate formării cadrelor medii. Procesul de studiu în învățămîntul agricol superior va fi temeinic îmbunătățit, în scopul asigurării unei mai strînse legături cu producția agricolă. Programele de studiu vor trebui revizuite pentru a fi la nivelul celor mai noi cuceriri ale științei și practicii agricole. Îmbunătățiri serioase vor fi aduse și sistemului de pregătire a cadrelor medii, legînd întregul proces de predare a cunoștințelor de munca practică în unitățile agricole socialiste, ceea ce va crea condiții pentru temeinica pregătire teoretică și practică a elevilor.

Treptat, școlile tehnice agricole și institutele de învățămînt agricol superior vor trebui mutate în cele mai bune gospodării de stat sau stațiuni experimentale, asigurîndu-se aci condiții necesare bunei desfășurări a procesului de învățămînt. Sîntem încredințați că această măsură va ridica la un nivel înalt învățămîntul agricol și va fi primită cu satisfacție de tineret, ca și de corpul nostru didactic. (Aplauze).

Ritmul rapid al mecanizării agriculturii impune ca în cîțiva ani să se pregătească un număr de peste 60.000 mecanizatori agricoli. Pentru realizarea acestei sarcini, Ministerul Agriculturii va organiza pe lîngă stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile de stat numărul necesar de școli profesionale care să pregătească tractoriști mecanizatori.

Dezbaterile Consfătuirii reflectă roadele muncii desfășurate de partid pentru răspîndirea în masă a cunoștințelor agricole. Această acțiune trebuie să capete o mai mare amploare, astfel încît să cuprindă practic întreaga masă de țărani colectiviști, acordîndu-se o deosebită atenție tineretului. Cadrele de specialiști sînt chemate să dea întregul lor sprijin cercurilor de învățămînt agro-zootehnic de masă, precum și altor forme de răspîndire a cunoștințelor agricole în rîndurile țărănimii.

In vederea calificării cadrelor de conducere din gospodăriile colective, Ministerul Agriculturii și sfaturile populare au datoria să asigure funcționarea în bune condițiuni a cursurilor de pregătire a președinților de gospodării colective, a brigadierilor și socotitorilor.

Oamenii de știință din institutele de cercetări, de învățămînt superior și din stațiunile experimentale aduc o mare contribuție la introducerea în practica agricolă a unor noi hibrizi de porumb și soiuri de plante de mai mare productivitate, la perfecționarea mașinilor agricole, ridicarea fertilității solului, îmbunătățirea agrotehnicii culturilor și la rezolvarea altor probleme ale producției vegetale și animale. Meritele unor cercetători științifici au fost subliniate de o serie de vorbitori și reliefate cu prilejul decorării celor care s-au distins în munca de dezvoltare a agriculturii noastre.

Cu toate progresele obținute, există încă o serioasă rămînere în urmă a științei agricole din țara noastră față de cerințele crescînde ale agriculturii socialiste. Mai sînt oameni de știință care desfășoară o muncă de cabinet, ruptă de teren, iar forurile științifice conducătoare înclină de multe ori că aprecieze activitatea cercetătorilor numai după numărul de lucrări publicate, fără a ține seama de eficiența practică a acestora.

In prezent majoritatea cercetătorilor științifici din domeniul agriculturii sînt concentrați în București. Măsurile luate în vederea îndreptării acestei situații sînt încă timide. Este necesar ca centrul de greutate al muncii de cercetare științifică să fie mutat în producție, unde se verifică practic valabilitatea oricărei concluzii științifice. (Aplauze). Activitatea de cercetare științifică trebuie să aducă o contribuție mai mare în domenii vitale pentru producția agricolă: ameliorarea plantelor și a raselor de animale autohtone, elaborarea agrotehnicii culturilor irigate în condițiile țării noastre, combaterea bolilor și dăunătorilor și altele.

Stațiunile experimentale trebuie legate mai strîns de gospodăriile agricole de stat și colective, să nu se mărginească doar la recomandări de metode avansate, ci să fie ele însele exemple de folosire a acestor metode, demonstrînd, prin rezultatele obținute în producție, eficacitatea aplicării în practică a științei, constituind în acest fel adevărate focare de răspîndire a experienței înaintate. (Aplauze).

Am ascultat cu satisfacție cuvîntul academicianului Gh. Ionescu-Sișești, apelul său către oamenii de știință de a lega mai strîns cercetarea științifică de practică. Nu mă îndoiesc că acest apel va găsi răsunetul cuvenit în inimile tuturor cercetătorilor.

Creșterea eficacității cercetărilor științifice în strînsă legătură cu practica, cu producția, reprezintă una din condițiile de bază pentru atingerea obiectivelor stabilite de partid în dezvoltarea agriculturii socialiste.

Tovarăși,

Vreau să vă aduc la cunoștință o veste care, sînt convins, are să vă bucure pe toți. Planul producției globale industriale pe 1961 a fost îndeplinit la 19 decembrie, cu 12 zile înainte de sfîrșitul anului. (Aplauze furtunoase, prelungite). Aceasta înseamnă că în zilele care au mai rămas pînă la începutul noului an se vor obține importante depășiri ale planului de producție.

Permiteți-mi să exprim de la această tribună cele mai calde sentimente de dragoste și de înaltă prețuire muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor pen-

(Continuare în pag. 4-a)

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la încheierea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști

(Urmare din pag. 3-a)

tru eforturile lor pline de abnegație, să felicit din toată inima eroica noastră clasă muncitoare pentru această victorie (Aplauze puternice, prelungite, urale. Asistența în picioare ovaționează îndelung).

Se îndeplinesc an de an și se depășesc sarcinile prevăzute în Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R., toate ramurile economiei naționale se dezvoltă în ritm susținut, ascendent, lărgind continuu potențialul economic al țării noastre.

În siderurgie, construcții de mașini, în industria chimică — ramuri principale ale industriei grele, hotărîtoare pentru avîntul întregii economii — se obțin ritmuri însemnate de dezvoltare, producția anului 1961 fiind cu aproximativ 50 la sută mai mare decît cea realizată în 1959. Și în industria bunurilor de consum se înfăptuiesc cu succes sarcinile trasate de partid pentru creșterea producției, lărgirea sortimentelor, îmbunătățirea calității produselor. Comerțul socialist este aprovizionat cu o gamă variată de mărfuri de bună calitate, trainice și atrăgătoare care satisfac într-o măsură tot mai mare exigențele crescînde ale populației.

Realizările însemnate obținute în creșterea producției materiale sporesc posibilitățile statului de a aloca fonduri din ce în ce mai importante pentru noi obiective industriale, pentru lărgirea bazei tehnico-materiale a agriculturii și transporturilor, pentru extinderea acțiunilor destinate ridicării nivelului de trai. În primii 2 ani ai planului de 6 ani s-au investit în întreaga economie peste 50 miliarde lei, cu 50 la sută mai mult decît în perioada anilor 1958—1959. În întreaga țară se desfășoară un vast program de construcții, se ridică noi fabrici și uzine, se dezvoltă și se reutilează pe baza tehnicii moderne numeroase întreprinderi existente.

În agricultură, în prima jumătate a planului de șase ani, investițiile din fondurile statului depășesc cu aproape 3 miliarde lei prevederile din Directive, ajungîndu-se astfel ca volumul investițiilor pe anul 1962 să se apropie de nivelul prevăzut pentru anul 1965. Fonduri suplimentare au fost alocate în principal pentru intensificarea acțiunii de mecanizare a agriculturii, dezvoltarea zootehniei, lucrări de hidroameliorațiuni, dezvoltarea pomiculturii. O dată cu consolidarea economică a gospodăriilor agricole colective sporesc investițiile acestora din fonduri proprii.

Sînt condiții ca în anul 1962 investițiile finanțate din resursele G.A.C. să ajungă la 2 miliarde lei, față de circa 600 milioane lei în 1959. Tot mai numeroase sînt gospodăriile agricole colective care în momentul de față își dezvoltă capacitatea de producție fără a mai recurge la credite din partea statului.

Pe măsura dezvoltării economiei naționale, crește sistematic nivelul de trai al celor ce muncesc. În ultimii doi ani, salariul real a sporit cu peste 16 la sută. Creșterea puterii de cumpărare a oamenilor muncii de la orașe și sate se reflectă în volumul sporit al vînzărilor prin comerțul socialist, care în 1961 depășește cu o treime nivelul realizat în 1959.

Acțiunile social-culturale se extind continuu, lărgindu-se baza tehnico-materială a învățămîntului, culturii și ocrotirii sănătății, se realizează cu succes programul construcțiilor de locuințe și de înfrumusețare a orașelor. **Pentru construcțiile de locuințe, statul a alocat în anii 1960—1961 suma de 3,5 miliarde lei, cu 750 milioane mai mult decît prevedeau pentru această perioadă Directivele Congresului al III-lea; ca urmare, în acești doi ani, au fost date în folosința oamenilor muncii peste 65.000 apartamente.**

Economia noastră națională se caracterizează printr-o dezvoltare proporțională, prin creșterea continuă și valorificarea superioară a resurselor țării, printr-o situație financiară trainică.

Succesele obținute în realizarea planului de șase ani constituie premise favorabile pentru dezvoltarea în continuare, pe linie ascendentă a economiei naționale. Planul pe anul 1962 prevede un nou avînt al industriei și agriculturii, creșterea însemnată a volumului de investiții, ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Producția industrială va crește cu 13,5 la sută față de realizările din 1961, depășind cu circa 6,5 miliarde lei prevederile din Directive. În anul următor, volumul investițiilor din fondurile statului este de aproape 6 ori mai mare decît în 1950. Ca urmare a dezvoltării economiei naționale, numărul salariaților va ajunge în 1962 la 3.660.000, cu 200.000 mai mult decît se prevede în Directive.

Importantele realizări obținute, avîntul și hotărîrea cu care oamenii muncii de la orașe și sate luptă pentru îndeplinirea prevederilor planului de 6 ani, sînt o chezășie că mărețul program al desăvîrșirii construcției socialiste va fi înfăptuit cu deplin succes. Patria noastră va cunoaște o și mai mare înflorire, spre binele și fericirea poporului. (Aplauze vii, puternice).

Tovarăși,

Lucrările Consfătuirii noastre vor constitui un îndemn puternic pentru organele de partid și de stat, pentru toți cei ce lucrează în domeniul agriculturii de a-și concentra eforturile pentru consolidarea economico—organizatorică a gospodăriilor colective, pentru dezvoltarea lor multilaterală, întărirea proprietății obștești, creșterea producției globale și a producției-marfă. Să muncim neobosit pentru ca fiecare gospodărie colectivă să devină o unitate socialistă puternică și înfloritoare, care să asigure colectiviștilor o viață îmbelșugată și să constituie un exemplu viu, însuflețitor, pentru întreaga țărănime!

Îndeplinirea marilor sarcini dezbătute în Consfătuirea noastră cere îmbunătățirea întregii activități de conducere a agriculturii socialiste. În această privință, un rol important revine Ministerului Agriculturii. El trebuie să-și îmbunătățească stilul și metodele de muncă, să devină un adevărat centru organizatoric de generalizare în producția agricolă a științei și practicii înaintate, a metodelor folosite de fruntașii producțiilor mari, să contribuie mai activ la introducerea noului în agricultură. Ministerul are datoria să studieze temeinic problemele economice, tehnico-științifice și organizatorice ale agriculturii noastre socialiste, atrăgînd în această muncă cele mai competente cadre din unitățile agricole socialiste, cadrele de specialiști de la raioane și regiuni și din institutele de cercetări și de învățămînt agricol.

Sarcini de mare răspundere revin sfaturilor populare. Ele sînt chemate să se ocupe îndeaproape de întreaga activitate a gospodăriilor colective și să rezolve cu competență, operativ, toate problemele privind întărirea lor economico-organizatorică.

Organele regionale și raionale de partid au sarcina să desfășoare o intensă muncă politică și organizatorică în rîndul țărănimii și al tuturor oamenilor muncii de la sate, să studieze și să organizeze răspîndirea largă a experienței înainte, să asigure îndrumarea permanentă, concretă, a activității sfaturilor populare și a conducerilor gospodăriilor colective.

Tovarăși,

Consfătuirea a scos la iveală rezervele mari ale agriculturii noastre, a pus în lumină comoara nesecată a experienței acumulate de țăranii colectiviști, de lucrătorii din gospodării de stat și S.M.T.-uri, de specialiști și oameni de știință, de organele de partid și sfaturile populare.

Ne exprimăm convingerea că participanții la Consfătuire, întorcîndu-se la locurile lor, vor face larg cunoscute întregii țărănimi, tuturor lucrătorilor din agricultură, cele dezbătute aici și vor munci activ pentru aplicarea recomandărilor ce s-au elaborat. (Vii aplauze).

Ne mai despart cîteva zile de anul nou. Permiteți-mi să vă adresez cu acest prilej calde felicitări tovărășești și să vă urez din toată inima vouă și prin voi tuturor lucrătorilor din agricultură, multă sănătate, fericire și putere de muncă pentru ca anul care vine să fie un an de noi realizări în dezvoltarea agriculturii socialiste și în creșterea continuă a producției agricole, de noi și tot mai mari succese în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră, pentru bunăstarea și fericirea poporului!

Spor la muncă, tovarăși!

(Aplauze puternice prelungite. Toți se ridică în picioare, minute în șir răsună urale și ovații).

TELEGRAME EXTERNE

Convorbirile între Kennedy și Macmillan au luat sfîrșit

HAMILTON (Bermude) 22 (Agerpres)

La 22 decembrie s-au încheiat întrevederile care au avut loc în Bermude între președintele S.U.A. Kennedy și primul ministru britanic Macmillan. Scurtele declarații făcute presei de purtătorii de cuvînt respectivi nu au dezvăluit deocamdată rezultatele acestei întîniri.

După cum relatează corespondentul din Hamilton (Bermude) al agenției britanice Reuter, convorbirile pe care cei doi oameni de stat le-au avut timp de două zile, „au fost dominate de problema Berlinului și de discuțiile privind reluarea de către S.U.A. a experiențelor atomice în atmosferă".

Aproape 400.000 șomeri în Anglia

LONDRA 22 (Agerpres)

Potrivit datelor publicate la Londra de Ministerul Muncii al Angliei, numărul șomerilor în luna decembrie a fost de 389.297 persoane, adică 1,7 la sută din întreaga populație activă din Anglia.

Cel mai mare număr de șomeri există în Irlanda de nord unde 7,8 la sută dintre oamenii muncii nu au de lucru.

Echipa de instalatori conducte de la preparația Lupeni în frunte cu Erdösi Ioan a primit sarcina de a modifica o oală pentru condensarea aburului de la evacuarea termocalorilor.

ÎN CLIȘEU: Membrii echipei studiind modificarea care urmează să fie făcută.

Totul depinde de om

...Pe Feher îl frămînta de cîteva zile un gînd. Ortacii din brigadă au încercat să afle „necazurile" șefului lor. Încercările lor au fost însă zadarnice. Totuși într-una din zile, Feher le-a spus:

— Știți cu toții că acum trebuie dusă bătălia pentru calitate. Noi nu stăm rău, însă putem sta și mai bine. Trebuie să depunem mai mult suflet în extragerea cărbunelui de calitate. Principalul lucru este alegerea șistului...

După ce spuse aceste cuvinte ortacilor plecă din abataj pe la alte brigăzi. A urmărit cum minerii lucrează, a discutat cu șefii de brigăzi mai multe lucruri. Ajuns în abatajul cameră nr. 4, cercetă atent stratul de cărbune. Intercalația de piatră din strat parcă-l privea cu ciudă.

— Tovarășe secretar — se auzi vocea unui miner — azi avem ședință de partid extraordinară?

— Cum, na-ți fost anunțați? — răspunse Feher oarecum mirat.

— Am fost, însă v-am întrebat, așa, ca să știu mai sigur.

— Avem, la ora 16, așa că să fiți punctuali.

Apoi după cîteva momente de meditație continuă:

— Ar fi bine să vă gîndiți și dumneavoastră ce mai putem să facem pentru a da cărbune cît mai curat. Din abatajele 2 și 4 iese cel mai murdar cărbune. Este adevărat că aveți și condiții cam grele de lucru, însă trebuie să ne gîndim cu toții ce putem face ca să îmbunătățim situația. Pentru acest lucru a fost convocată ședința...

În acea zi, Feher Vaslie a avut discuții asemănătoare și cu alți șefi de brigăzi, mineri și vagonetari. Se simțea oarecum mai ușurat. Aștepta nerăbdător să aibe loc ședința, să-și vadă rodul muncii sale de pregătire a adunării generale...

...Toate acestea au fost doar începutul. O forță nevăzută îl îndemna parcă și-i spunea mereu: „Trebuie făcut mai mult. Ajută oamenii că de ei depinde totul" Dacă fiecare va avea o conștiință înaltă, va munci bine, și sectorul se va situa printre cele fruntașe în privința calității cărbunelui".

Din cînd în cînd, se uita la buletinele de analiză a calității. Cifra 38 îi stăruia mereu în minte. Acesta era procentul admis de cenușă. Pe buletin însă erau înscrise cifrele 36—35—34 Cînd urca la 37, îl încerca un sentiment de neliniște. Era pentru el un semnal de alarmă. Din nou gînduri, din nou frămîntări, din nou discuții cu oamenii. Apoi lucrurile începeau să meargă iarăși bine.

Într-una din zile, intră în abatajul lui Mihăilă Alexandru și Giurgiu Ioan. Era tocmai după pușcătură. De cum se apropiară de Feher, începură să-i spună pentru ce au venit:

— Am venit la dumneata în abataj să vedem cum procedăm la alegerea șistului.

Feher Vasile era lîngă crater și urmărea cu privirea cum cărbunele negru este dus de palete spre buncăr. Cînd apărea cîte o bucată de piatră o înfășca și o așeza pe poditură.

— Începînd de la mine și pînă la vagonetarul de la rol, toți ne ocupăm cu alegerea șistului. Vagonetele sînt curățate, iar cînd avem intercalație, pușcăm separat piatra și cărbunele. Ceva deosebit nu facem. Totul însă depinde de oameni — le spuse el, în timp ce urmărea atent șuvoiul de cărbune.

Feher Vasile, a mai avut asemenea vizite. A avut multe discuții cu oamenii. În diferite ședințe de partid și de producție el n-a uitat o clipă să le amintească oamenilor de calitatea cărbunelui.

Rezultatele nu s-au lăsat așteptate. În acest an, doar pe primele 3 luni ale anului a fost penalizat sectorul 1 A de la mina Lupeni pentru procentul ridicat de cenușă. De atunci, nici o penalizare pentru șist. Acesta este rodul eforturilor întregului colectiv, în primul rînd al comuniștilor din sector.

I. FLORESCU

Prime de vechime pentru mineri

Anul acesta plata primelor de vechime la minele din Valea Jiului a început la data de 20 decembrie. Suma totală a primelor de vechime acordate minerilor, tehnicienilor și inginerilor de aici se ridică la peste 17.395.000 lei.

Pentru cei 27 de ani de muncă ireproșabilă în subteran tehnicianul minier Buciuman Nicolae de la mina Petrila a primit o primă de vechime în valoare de 6.264 lei. Minerii David Victor și Cîmpeanu Ioan care lucrează de 20 ani în mină, au primit prime de vechime de peste 3.000 lei fiecare. Pe întreaga mină Petrila s-au acordat prime de vechime pentru mineri, tehnicieni și ingineri în sumă de 3.029.721 lei. Minerii Feher Vasile, Cotroază Ioan și David Ioan de la mina Lupeni pentru activitatea rodnică depusă în subteran timp de peste 26 de ani, au ridicat de la casieria exploatării prime de vechime cuprinse între 3036-3200 lei. La această mare exploatare de cărbune cocsificabil din Valea Jiului s-au plătit minerilor prime de vechime în valoare de peste 4.300.000 lei.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Petroșani, Str. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 56. Tel. interurban 322 automat 269. Tiparul: „6 August" — Poligrafie